

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LI. ÉVF.

KÖZLÖNYE

4. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ☉ Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék.

(Telefon: 37—22.)

Ujabb olasz erdőtörvények.

Olaszország erdőgazdasági politikájának alapját eddig az 1877. évi június hó 20-án hozott erdőtörvény és néhány más törvényben elszórt kisebb jelentőségű rendelkezés alkotta. Az 1877. évi törvény az erdő fentartását a szükséges mértékben biztosítani vélte azáltal, hogy a szelidgesztenye felső tenyészhatára fölött az erdők irtását és oly fátlan területek mezőgazdasági használatát tiltotta, amely területek a közjó érdekében csak erdőgazdaságilag művelhetők. Ez a törvény továbbá minden tartományban a tartományi előljáró elnöklete mellett erdészeti bizottságot létesített, amely a törvényes rendelkezések végrehajtásával van megbízva.

Azonban daczára ennek a törvénynek, Olaszország erdei mégis a pusztító használat következtében mindinkább szomorubb állapotba jutottak s az erdőpusztítások következményeként a hegyvidékeken földcsuszamlások, vadpatakok és árvizek pusztításai gyakoriak. Felmerült tehát annak szükségessége, hogy ezek a bajok különleges rendszabályokkal orvosoltassanak, amelyek részben az állami erdőkről, az erdőgazdaság védelméről és elő-

mozdításáról szóló, 1910. évi június hó 2-án kelt törvényben foglaltatnak, részben pedig 1910. évi november hó 30-áról kelt két törvényjavaslat tartalmát képezik, melyek egyike az 1877. évi erdőtvörvény módosításáról és a hegyvidéki legelő és mezőgazdaságról szól, míg a másik az erdészeti tanügyre vonatkozik.

Amennyire a római nemzetközi mezőgazdasági intézet egyik közleményéből kivehető, az állami erdőkről szóló törvény legfontosabb intézkedése az, hogy az állami erdők részére önálló hatóságot állít fel, amely ezen birtok nagyobbításával és elidegeníthetlenségével, valamint a rendszeres gazdaság jó példájával arra hivatott, hogy az olasz erdőgazdaságot és az erdei termékekkel való kereskedelmet előmozdítsa.

Az állami erdőbirtok áll: a) az elidegeníthetlenné nyilvánított állami erdőkből; b) a pénzügyminisztérium által kezelt állami erdőkből; c) egyéb kizárólag erdészeti művelésre alkalmas területekből; d) az állami erdőhatóság által vétel útján vagy más módon szerzett erdősült területekből; e) az ugyanezen hatóság által vétel vagy *kisajátítás* útján szerzett, nem erdősült területekből, végül; f) oly ujonnan beerdősített vagy a közmunkaminisztérium által külön törvények alapján beerdősítendő oly területekből, amelyeket a földművelésügyi minisztérium jónak lát az állami erdőbirtokba bekebelezni. Ezek az erdők és egyéb területek elidegeníthetlenné és rendszeres gazdasági terv szerint kezelendők.

A törvény 17. §-a az erdőigazgatóságot felhatalmazza, hogy mezőgazdasági pénzügyintézeteknél és takarékpénztáraknál előlegeket és kölcsönöket vehessen fel.

Az állami erdőfelügyeletnek a községek, tartományok, nyilvános intézetek, testületek, egyletek és részvénytársaságok erdei vannak alávetve.

Különösen elhanyagolt erdők újraerdősítését a minisztérium a munkálatok műszaki vezetésének díjtalan ellátásával és hektáronként 50—100 lira hozzájárulással segítheti elő.

A birtokosok által beerdősített kopár területek, ha sarjerdő telepített rajtuk, 15 évig, máskülönben 40 évig adómentesek.

Ezen törvény végrehajtásának költségei az első 5 évre vonatkozóan 30 millió lírában vannak előirányozva. E törvény kiegészítésül szolgál a fennemlített két kisebb törvényjavaslat. Az első

az erdők és legelők fentartásáról gondoskodik, ujraszervezi az említett bizottságokat és a szelidgesztenye előfordulási határát, amely eddig az erdőfelügyeletnek korlátot szabott, elejti. Igen fontosak a legelők jókarbantartására, a rétek öntözésére és a vízszabályozásra vonatkozó rendelkezések. Tönkretett legelőket az erdészeti megjavítás céljából kellő kárpótlás mellett több évre tilalom alá is helyezheti.

A második törvényjavaslat az erdészeti szakoktatást szervezi három fokon és az erdészeti kísérletügyet kezdeményezi.

A IV-ed éves erdőmérnökhallgatók 1911. évi kis tanulmányútja.

Közlő: *Papp Gusztáv*, főiskolai tanársegéd.

A tanulmányút célja elsősorban az volt, hogy a hallgatóknak alkalmuk legyen az erdei szállítási berendezéseket és a fa feldolgozására szolgáló ipari telepeket közvetlenül a helyszínén tanulmányozni.

Krippel Móricz főiskolai tanár és *Papp Gusztáv* főiskolai tanársegéd vezetése mellett a tanulmányuton 23 hallgató vett részt, akik közül 14 ösztöndíjas volt. A tanulmányút helyéül a beszterczebányai m. kir. erdőigazgatóság kerülete lett megjelölve, mely közelségénél és azonkívül nagyszabású berendezéseinél fogva erre a célra a legalkalmasabb.

November hó 6-án érkezünk meg Beszterczebányára, ahonnan még aznap délután kirándulást tettünk a hermándi papirgyárba.

Alig értünk ki a városból, már is feltűnt, hogy az országút mellett folyó Besztercze patak vize erősen habzik és minél tovább haladunk felfelé, a hab mennyisége annál nagyobb és a víz környékén kellemetlen szag üti meg orrunkat. Időközönként piros-, majd meg kékszinű a patak vize és ez a szín nem változik meg akkor sem, mikor a patak a Garamba szakad és annak egy részét is megfertőzi. Ez a jelenség a papirgyár szennyvizeitől ered, melyeknek lugozó, mérgező hatása következtében a patak állatvilága a gyár alatt fekvő patakszakaszon mind elpusztult. Élesdet